

Predica de la Krefeld

Sâmbătă, 6 mai 2017, ora 19³⁰

Fr. Frank

Cuvântul de introducere din **2 Tes. 2:9-14**: *„Arătarea lui se va face prin puterea Satanei, cu tot felul de minuni, de semne și puteri mincinoase și cu toate amăgirile nelegiurii, pentru cei ce sunt pe calea pierzării, pentru că n-au primit dragostea adevărului ca să fie mântuiți. Din această pricină, Dumnezeu le trimite o lucrare de rătăcire, ca să creadă o minciună, pentru ca toți cei ce n-au crezut adevărul, ci au găsit plăcere în nelegiuire, să fie osândiți. Noi însă, frați preaiubiți de Domnul, trebuie să mulțumim totdeauna lui Dumnezeu pentru voi, căci de la început Dumnezeu v-a ales pentru mântuire, în sfințirea Duhului și credința adevărului. Iată la ce v-a chemat El, prin Evanghelia noastră, ca să căpătați slava Domnului nostru Isus Hristos. Așadar, fraților, rămâneți tari și țineți învățăturile pe care le-ați primit fie prin viu grai, fie prin epistola noastră”.*

Vă salut pe toți în scumpul și sfântul Nume al Domnului și Mântuitorului nostru iubit. Suntem mulțumitori că ne putem aduna în acest mod ca să ascultăm Cuvântul sfânt și scump al lui Dumnezeu în forma lui originală. Nu ascultăm și nu vestim niște interpretări sau explicații ci Cuvântul proaspăt descoperit de la tronul lui Dumnezeu, așa cum a fost descoperit prorocilor și apostolilor prin inspirația Duhului Sfânt. Așa cum este scris, „bărbați sfinți au vorbit de la Dumnezeu, mânați de Duhul Sfânt” (2 Pet. 1:21). Îi suntem mulțumitori lui Dumnezeu că El a condus totul în acest mod pentru ca noi să putem crede așa cum este scris în Scriptură.

Dumnezeu să vă binecuvânteze pe toți. În mijlocul nostru este un tânăr care, vineri, a spus: „eu sunt un catolic”. Dar Domnul poate să-i schimbe pe toți. Un alt frate este din islam. Am putea spune multe mărturii. Adineauri fratele Michael a dat mărturie despre ceea ce a făcut Domnul în Golful Persic, în Dubai, în Abu Dhabi, în Pakistan. Gândiți-vă, acel bărbat din Guvern, care ne-a spus „Bun venit!” când

am fost acolo ultima dată, a fost unul dintre cei nouăsprezece care au fost botezați în Numele Domnului Isus Hristos. Dumnezeu conduce totul într-un mod minunat, indiferent ce nume și renume au oamenii respectivi. Noi toți ne supunem mâinii puternice a Dumnezeului nostru atotputernic și-I dăm dreptate. Noi trebuie să le spunem oamenilor de fiecare dată: Dumnezeu are un plan de mântuire și El împlinește totul conform acestui plan. Iar noi, prin harul lui Dumnezeu, putem avea parte de această împlinire a planului Său. Încă o veste bună pe care a adus-o fratele nostru Michael. Un bărbat din Statele Unite care are o funcție importantă într-un concern petrolier din Orientul Mijlociu a fost cuprins de acest Cuvânt și a spus: „Sunt pregătit să finanțez o stație de transmisie astfel ca Cuvântul să fie vestit și aici în zona noastră”. Frați și surori, Dumnezeu Se îngrijește de tot ce este necesar astfel ca toate popoarele, limbile și națiunile să asculte ultimul mesaj, ultima chemare și să fie chemați afară.

Îi mulțumim Domnului pentru toți frații noștri care sunt răspândiți în toate țările de pe întregul pământ și ei vestesc Cuvântul Domnului și dau mai departe acest Cuvânt minunat. Noi suntem adunați aici ca să împărțim hrana dumnezeiască. Domnul însuși a spus-o și psalmistul a dovedit-o. *„Omul nu trăiește numai cu pâine, ci cu orice cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu”* (Lc. 4:4). Psalmistul a spus: *„Tu îmi întinzi masa în fața potrivnicilor mei”* (Ps. 23:5). Dumnezeu ne pregătește întotdeauna o masă bogată și noi ne putem hrăni cu această hrană minunată din casa lui Dumnezeu.

Nu vom intra în temele politice și în lucrurile care se întâmplă la ora actuală pe pământ. Totul este în mișcare, toți sunt nervoși, toată lumea este agitată cum n-a mai fost niciodată înainte. Ei au ajuns în punctul în care nu mai au soluții și rezolvări ale problemelor. Aici avem un mail în care sunt redată câteva știri: „Președintele Trump va vizita Vaticanul” și deja tema este prezentată. Trump dorește să viziteze Israelul, Arabia Saudită și Vaticanul. Nu vom intra în aceste detalii. Noi știm că timpul a sosit și ultima împărăție este împărăția romană. Așa a fost descris în istorie și așa este scris în Scriptură că va fi la sfârșit. Suntem mulțumitori Domnului fiindcă noi putem recunoaște în ce timp trăim noi acum.

Dacă noi ne gândim la ce a făcut Dumnezeu de la Reformă încoace, atunci ar trebui să ne gândim și la câți și-au dat viața astfel ca astăzi noi să avem Cuvântul lui Dumnezeu în toate limbile. La ora actuală citesc comentariile despre toți aceia care și-au împlinit slujba la Reformă și chiar înainte. Un lucru m-a mișcat foarte mult, lucru pe care vi-l voi citi imediat pentru ca voi să știți de ce vorbim despre tema dumnezeirii și dorim ca s-o punem pe un fundament biblic, s-o punem în lumina Cuvântului. Înainte și după Reformă au existat diferite puncte de ceartă. Dar aici este vorba despre un punct, și biserica evanghelică scrie despre acesta. Aici se spune următoarele: „Cel mai cunoscut proces a fost cel împotriva lui Michael Servetus, un medic spaniol care a refuzat învățătura trinității. El a fost judecat și condamnat la moarte”. Atunci exista pedeapsa cu moartea pentru toți cei ce refuzau trinitatea. Aici este scris că „Cei trei piloni, Tată, Fiu și Sfântul Duh, aceștia sunt cei trei stâlpi ai bisericii creștine”. Apoi este scris: „Învățătura trinității lui Dumnezeu constituită din Tată, Fiu și Sfântul Duh care ar trebui să reprezinte Unul și același Dumnezeu este temelia tradiției creștine. Și oricine o respinge săvârșește o crimă și trebuie pedepsit cu moartea”. Tribunalul i-a judecat pe acești oameni ca să fie osândiți la moarte. Michael Servetus a fost omorât în Geneva, așa cum Jan Hus a fost executat în Konstanz pentru că s-a opus bisericii romane; Michael Servetus a fost omorât pentru că a refuzat trinitatea, n-a putut-o suporta și a demascat-o public.

Noi nu judecăm pe nimeni, dar spunem, dacă Dumnezeu ar fi constituit din trei persoane din veșnicie în veșnicie...Acest desen este prezentarea „sfintei treimi”: „Fiul este atotputernic, Tatăl este atotputernic și Sfântul Duh este atotputernic”. Cine citește în istoria bisericilor știe că înaintea anului 325 n-a existat niciodată o astfel de discuție pe tema dacă Dumnezeu este unul, doi sau trei. Cine cunoaște istoria bisericii știe exact că în anul 385 ei au declarat Sfântul Duh ca fiind a treia persoană. Pentru biserica romană care s-a născut în împărăția romană a fost faptul și dovada principală. Dar pentru noi, ca Biserică a Dumnezeului Celui viu, lucrul important este temelia biblică care a fost pusă de proroci și apostoli, unde Însuși Isus Hristos este Piatra din capul unghiului.

Când am citit acest mesaj eu am fost cutremurat în interiorul meu. Un frate a vorbit despre botezul biblic cu un predicator penticostal care i-a spus: „Ce vrei tu? Eu am botezat multe mii de oameni «în Numele Tatălui, al Fiului și al Sfântului Duh». Ce vrei de la mine? Dumnezeu mi-a dat «OK-ul» Său și mie”. Ne gândim la revărsarea Duhului Sfânt, care a avut loc în anul 1906, în Los Angeles, pe strada Asuza. După aceea, toți aceia care au vorbit în alte limbi și au prorocit, ei au rămas în vechile învățături. Dacă privim în istoria bisericii vedem că toate trezirile și-au avut specialitățile proprii. Eu îmi pot aminti foarte exact, când am fost în 1967 în Canada și am predicat acolo într-o biserică de menoniți. În acea biserică menonită toate surorile erau îmbrăcate complet, din cap până-n picioare. Acea biserică a pus un accent mare pe îmbrăcăminte și a spus: „voi trebuie să fiți îmbrăcați și îmbrăcate în cutare și cutare mod”. În toate bisericile care s-au născut ei au stabilit care sunt temele lor principale.

Dar ceea ce este minunat pentru noi - și acesta este chiar scopul cu care a fost trimis fratele Branham - este că noi am fost aduși înapoi la început. Aduși înapoi nu doar la o îmbrăcăminte corectă, ci la întregul Cuvânt al lui Dumnezeu. Cu dumnezeirea începe totul. Noi Îi suntem mulțumitori lui Dumnezeu pentru Vechiul și Noul Testament. Despre Singurul Dumnezeu este scris în Vechiul Testament de peste cinci mii de ori, iar în Noul Testament este vorba doar de un Singur Dumnezeu. Și acest Singur Dumnezeu S-a descoperit pentru mântuirea noastră, ca Tată în cer, în Singurul Său Fiu, pe pământ, și în noi Se descoperă prin Duhul Sfânt. Nu trei persoane! Ci același Dumnezeu care S-a descoperit, ca să facă din noi fii și fiice ale lui Dumnezeu, pentru ca noi să fim readuși în poziția originală. Noi suntem mulțumitori lui Dumnezeu fiindcă n-a rămas totul la învățătură, ci ceea ce a făgăduit Dumnezeu noi o putem trăi; fie că a fost vorba de pocăință, când nouă ne pare rău de felul de viață și ne dăm seama că în trecut am trăit fără Dumnezeu și am spus: „O, Doamne, Te rog fie-Ți milă de mine păcătosul și iartă toată vina mea!” După aceea putem citi în Scriptură că noi putem veni la Domnul, și oricine vine la Domnul, acela nu va fi izgonit. Acel om poate veni la El, și Dumnezeu îl și primește.

V-am spus acest lucru pentru ca noi toți să devenim mai mulțumitori fiindcă la sfârșitul timpului de har Dumnezeu readuce întreaga Biserică în starea originală de la început. Noi putem crede așa cum este scris în Scriptură și putem primi în inimile noastre tot ceea ce spune El femeilor, ce spune bărbaților, ce spune copiilor. Noi să primim fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu cu un «Da» în interiorul inimii noastre și să fim de acord cu fiecare Cuvânt. Noi să avem trăirile personale de mântuire cu El: să avem o pocăință adevărată, o întoarcere la Hristos, să ne îndepărtăm de tot ce este lumesc și să ne întoarcem la Domnul și Mântuitorul nostru iubit. În această legătură doresc să mai spun încă un gând minunat: Cuvântul este Sămânța, Cuvântul este semănat în inimile noastre. Și așa cum a spus fratele Miskys, Sămânța nu este aruncată undeva la suprafață ca să poată fi furată. Ci Sămânța este semănată în adâncul pământului fertil al inimii noastre. De aceea Dumnezeu a spus: „*Voi pune Cuvântul Meu în mintea lor și îl voi scrie în inimile lor*” (Evrei 8:10). În Vechiul Testament acest Cuvânt era scris pe niște table de piatră, dar în Noul Testament acest Cuvânt este scris în inimile noastre și noi îl putem primi și crede din inimă.

În articolul despre care am vorbit este relatat despre Erasmus, Calvin, Zwingli, Luther și despre toți ceilalți. Dar când am citit acest lucru, că toți care au refuzat dogma trinității erau judecați și osândiți la moarte! Frați și surori, noi putem fi mulțumitori că trăim în acest timp, chiar dacă încă putem trăi liber ca o comunitate liberă, chiar dacă suntem înțeleși greșit și chiar din partea mass-mediei nu suntem tratați corect. De ce? Dacă noi am fi mers împreună cu masa largă a oamenilor atunci totul ar fi fost în regulă. Dar Dumnezeu ne-a hotărât pentru acest scop, ca să înotăm împotriva cursului apei lumii. „*Voi poporul Meu, ieșiți din mijlocul lor și despărțiți-vă de ei, zice Domnul; nu vă atingeți de ce este necurat, și abia după aceea Eu vă voi primi și vă voi binecuvânta*”.

Voi știți de ce ne adunăm noi astăzi aici. Încă este scris și noi citim din Deut. 4:10: „*Adu-ți aminte de ziua când te-ai înfățișat înaintea Domnului Dumnezeului tău, la Horeb, când Domnul mi-a zis: «Strânge poporul la Mine! Căci vreau să-i fac să audă cuvintele Mele, ca să învețe să se teamă de Mine tot timpul cât vor trăi pe pământ și să*

învețe și pe copiii lor să le păzească»”. Strânge poporul Meu la Mine, ca să asculte cuvintele Mele.

Mi-a venit gândul ca să citim cuvintele de îndemn din Evrei 10, unde este vorba despre adunări. Evrei 10:23-24: *„Să ținem fără șovăire la mărturisirea nădejzii noastre, căci credincios este Cel ce a făcut făgăduința. Să veghem unii asupra altora, ca să ne îndemnăm la dragoste și la fapte bune”*. Acum urmează versetul pe care am vrut să-l accentuez în mod deosebit: *„Să nu părăsim adunarea noastră, cum au unii obicei...”* (vers. 24). În toate adunările Dumnezeu ne vorbește prin Cuvântul Său. *„Să nu părăsim adunarea noastră, cum au unii obicei”*. La unii este acest obicei: vin când vor, iar când nu doresc nu mai vin. Dar aici este scris: *„Să nu părăsim adunarea noastră, cum au unii obicei; ci să ne îndemnăm unii pe alții și cu atât mai mult, cu cât vedeți că ziua se apropie”*. Cu cât vedeți că ziua revenirii Lui se apropie. *„Strânge poporul Meu la Mine, ca să asculte cuvintele Mele”*, cuvintele lui Dumnezeu să fie puse și scrise în inimile lor, iar după aceea ei să-și ducă viața conform Cuvântului lui Dumnezeu.

În legătură cu lucrurile care se petrec acum, citim din 2 Pet. 1:16, unde apostolul scrie: *„În adevăr, v-am făcut cunoscut puterea și venirea Domnului nostru Isus Hristos, nu întemeindu-ne pe niște basme meșteșugit alcătuite, ci ca unii care am văzut noi înșine cu ochii noștri mărirea Lui”*. Deja atunci în trecut tema principală era revenirea Domnului nostru Isus Hristos. Noi am fost martori ai proslăvirii Lui. Vers. 17: *„Căci El a primit de la Dumnezeu Tatăl cinste și slavă, atunci când, din slava minunată, s-a auzit deasupra Lui un glas care zicea: «Acesta este Fiul Meu preaiubit în care Îmi găsesc plăcerea»”*.

Oare toți frații și toți predicatorii din toate bisericile nu se gândesc la faptul că Fiul lui Dumnezeu S-a născut pe acest pământ, nu în cer? Oare nu se gândesc ei la ceea ce este spus deja în toată profeția biblică din întregul Vechi Testament, și anume că *„fecioara va rămâne însărcinată, va naște un Fiu și-I va pune numele Emanuel”*? Ceea ce citim noi acum nu s-a întâmplat în cer, ci s-a întâmplat aici pe acest pământ. De câte ori trebuie s-o mai spunem în acest loc? Aș vrea să pot exprima durerea pe care o simt pentru toți frații penticostali, pentru toți oamenii și evangheliștii renumiți din toată lumea, care toți merg în continuare în direcția veche; ei l-au denumit pe fratele Branham

„învățător fals” fiindcă el a vestit dumnezeirea și botezul într-un mod biblic. În ochii lor, fratele Branham era un învățător fals. Dar cine este un învățător fals în ochii lui Dumnezeu? Desigur, acela care vestește Adevărul este trimis de Dumnezeu. Este scris: *„Toți vor fi învățați de Dumnezeu”*.

V-o spun încă o dată. Când am citit acest lucru cu privire la pedeapsa cu moartea care a fost dată tuturor acelor care au refuzat dogma trinității! Frați și surori, ce har minunat ne-a dăruit Dumnezeu nouă că putem crede Cuvântul lui Dumnezeu! Haideți s-o spunem din nou, cine citește despre Graf Zizendorf care a instituit mișcarea fraților moravi, știe că în toate trezirile din trecut a avut loc o lucrare a Duhului Sfânt. Duhul Sfânt a lucrat în mod minunat, oamenii au devenit credincioși. Dar acum la sfârșitul timpului de har Dumnezeu dorește să readucă totul la starea de la început și a făcut-o prin harul Său. El a trimis pe prorocul Său cu însărcinarea ca acest mesaj divin să fie vestit încă o dată înaintea revenirii Domnului nostru Isus Hristos și acest mesaj să fie dus în toată lumea. Iar aceasta s-a întâmplat prin harul Lui.

Mai departe, în 2 Pet. 1:18 este scris: *„Și noi înșine am auzit acest glas venind din cer, când eram cu El pe muntele cel sfânt”*. Ei au fost martori oculari ai lucrurilor care s-au întâmplat. După aceea bărbatul lui Dumnezeu spune următoarele cuvinte: *„Și avem cuvântul prorociei făcut și mai tare; la care bine faceți că luați aminte, ca la o lumină care strălucește într-un loc întunecos, până se va crăpa de ziuă și va răsări luceafărul de dimineață în inimile voastre”* (vers. 19). Aceasta s-a și întâmplat în zilele noastre. N-au fost descoperite și vestite doar niște adevăruri parțiale, niște reformări oarecare, ci o restituire deplină: înapoi la Dumnezeu, înapoi la Cuvântul lui Dumnezeu, înapoi la temelia originală pusă de apostoli și proroci. Nu știu dacă voi sunteți la fel de bucuroși ca mine pentru harul minunat pe care l-am găsit la Dumnezeu.

Cred că în Zürich am accentuat Cuvântul din Mica 7, că Dumnezeu Își găsește plăcerea în a avea milă de noi. Putem citi încă o dată acest Cuvânt. Acela căruia Dumnezeu îi este îndurător, El îi este îndurător, și de cine Se îndură Dumnezeu de acela Se îndură. Cuvintele din Mica 7 le putem reciti de fiecare dată din nou. Mica 7:18: *„Care Dumnezeu este ca Tine, care ierți nelegiuirea și treci cu vederea*

păcatele rămășiței moștenirii Tale?”. Care Dumnezeu este ca Tine, care ierți nelegiuirea și treci cu vederea păcatele rămășiței moștenirii Tale?

Voi toți știți unde este scris Cuvântul: „*Cine a crezut propovăduirea noastră?*”. Aceasta nu este scris în Is. 66 și nici în Is. 10, ci este scris în Is. 53, în capitolul în care este descrisă istoria mântuirii, prin Isus Hristos. El a fost omul durerii și al suferinței, El a luat asupra Lui toate păcatele și bolile noastre, a fost respins și batjocorit. În Is. 53:1 este scris: „*Cine a crezut propovăduirii noastre?*”. Nu o predică oarecare, ci predica despre ceea ce a făcut Mântuitorul nostru în drum spre Golgota și suferința Lui pe cruce. El a luat asupra Lui toate păcatele și fărădelegile noastre. El a fost batjocorit, lovit, nici nu mai arăta ca un om; iar pe crucea de pe Golgota a strigat: „*S-a isprăvit!*”. Nimeni nu poate trece pe lângă acest adevăr, căci acea zi de pe Calvar a fost cea mai mare zi din întreaga istorie a omenirii, când Dumnezeu nostru, în Isus Hristos, Domnul și Mântuitorul nostru, a adus jertfa, Sângele legământului celui nou a fost vărsat, ne-a iertat toate păcatele și fărădelegile noastre și a încheiat un legământ cu noi. De aceea, noi n-avem doar un mesaj oarecare, ci mesajul dumnezeiesc despre eliberarea, iertarea și împăcarea deplină cu Dumnezeu.

Mai departe în Mica 7:18 este scris: „*El nu-Și ține mânia pe vecie, ci Îi place îndurarea!*”. Chiar în Vechiul Testament: „*Îi place îndurarea!*”.

Eu nu-mi pot închipui faptul că Domnul nostru, care este însuși dragostea, să spună celor de la stânga Lui: „*Plecați de la Mine!*”. Nu vă puteți închipui lucrul acesta. Dar ei n-au vrut să vină la El, ci L-au respins. Ce se întâmplă cu aceia care Îl resping pe El? Cei care vin acum la El, vor veni la El atunci când El va reveni să-i ia Acasă pe ai Săi. Toți aceia care încă nu și-au dedicat viața lui Dumnezeu, cei tineri și în vârstă, să știți că nu există nicio cale care să treacă pe lângă El. Isus Hristos este Ușa, El este viața. Nu aveți cum să treceți pe lângă El ca să ajungeți la viața veșnică. Veniți la El, dedicați-vă Lui viața voastră, cereți-I iertarea și El vă va ierta toate păcatele și fărădelegile.

Citim Mica 7:19-20: „*El va avea iarăși milă de noi, va călca în picioare nelegiuirile noastre, și vei arunca în fundul mării toate*

păcatele lor”. Frați și surori, aceasta s-a întâmplat cu adevărat și noi putem cânta: „eu am fost eliberat de păcat și am intrat în bucuria Domnului meu”. Noi nu credem ceva oarecare, ci credem ceea ce a făgăduit Dumnezeu, în ceea ce a făcut Dumnezeu. Iar în Mat. 26:28 este scris: *„acesta este sângele Meu, sângele legământului celui nou, care se varsă pentru mulți, spre iertarea păcatelor*”. Vă rog frumos primiți această ofertă de har a lui Dumnezeu! Nu permiteți ca această ofertă să treacă pe lângă voi. Cine ascultă astăzi glasul Lui să nu-și împietrească inima. Cu privire la Cina Domnului, la ea pot lua parte doar aceia care au primit și au trăit personal harul lui Dumnezeu și care pot spune: „păcatele mele sunt iertate. Sunt liber. Hristos mi-a dăruit viața veșnică. Sunt liber!”. Prin actul Cinei noi mărturisim că am primit ceea ce s-a întâmplat pentru noi pe crucea de pe Golgota. Mărturisim că noi personal am devenit o parte a eliberării, a mântuirii și suntem o parte a Bisericii noului legământ.

Citim și Mica 7:20: *„Vei da cu credincioșie lui Iacov și vei ține cu îndurare față de Avraam ce ai jurat părinților noștri în zilele de odinioară*”.

Dumnezeu îți va dăruia ție și mie harul Lui. Trăim încă în timpul harului, încă este ziua mântuirii. Astăzi noi vom permite ca Dumnezeu să ne dăruiască harul Său, ca să ne rugăm pentru toți din toate bisericile, care încă trăiesc răspândiți, care încă n-au recunoscut pentru ce a trimis Dumnezeu pe prorocul și slujitorul Său și anume, ca să ne aducă înapoi la început. Haideți s-o primim din mâna Dumnezeului Celui viu. Nu doar să vorbim despre un mesaj, ci noi să-L ascultăm pe Dumnezeu care ne vorbește prin Cuvântul Său astfel încât să primim și să credem Cuvântul din toată inima noastră și să trăim tot ceea ce ne-a făgăduit El.

Citim din Rom. 1:5: *„prin care am primit harul și apostolia, ca să aducem, pentru Numele Lui, la ascultarea credinței pe toate neamurile*”. Nu doar să predicăm, ci să-i îndemnăm pe toți ca să-L asculte și să-L urmeze pe Domnul Dumnezeu. Neascultarea este ca păcatul vrăjitoriei. Dar ascultarea ne aduce binecuvântarea lui Dumnezeu pe care ne-a făgăduit-o și pe care o putem primi prin credință. Dumnezeu să ne dăruiască această credință, și anume acea credință care este ancorată în Cuvântul lui Dumnezeu; credința despre

care a spus și Domnul nostru: „*Cine crede în Mine, din inima lui vor curge râuri de apă vie, cum zice Scriptura*” (Ioan 7:38).

Doresc să spun că eu nu cred că mai există cineva care ascultă această vestire adevărată minunată și acea persoană să mai rămână în toate tradițiile vechi. Eu cred că Dumnezeu a făcut un lucru nou. Așa cum este scris, totul nou, El face totul nou. Și doar dacă Dumnezeu a făcut cu noi un început nou, atunci este făcut un început nou. Frați și surori, așa cum viața noastră pământească a început cu nașterea, la fel este și în sfera duhovnicească. Firește, fiecare avem un certificat de naștere, care arată de când a început viața noastră pământească. La fel este și cu viața noastră duhovnicească, care începe cu nașterea din nou. De aceea Domnul nostru a spus foarte clar: „*dacă un om nu se naște din nou, nu poate vedea Împărăția lui Dumnezeu*” (Ioan 3:3). Iar Iacov a scris în Iac. 1:18: „*El, de bunăvoia Lui, ne-a născut prin Cuvântul adevărului*”. De asemenea și Petru a scris: „*fîndcă ați fost născuți din nou prin Cuvântul lui Dumnezeu, care este viu și care rămâne în veac*” (1 Pet. 1:23).

De ce punem noi un accent așa de mare pe Cuvântul lui Dumnezeu? Fiindcă el este Sămânța lui Dumnezeu care a fost semănată în inimile noastre. Doar dacă această Sămânță a fost semănată și a căzut în inimile noastre, doar atunci poate veni Duhul lui Dumnezeu peste noi ca să trezească și să lucreze în noi această viață nouă dumnezeiască.

Doresc să mai citesc din 2 Cor. 3:6: „*care ne-a și făcut în stare să fim slujitori ai unui legământ nou, nu al slovei, ci al Duhului; căci slova omoară, dar Duhul dă viața*”.

Frați și surori, astăzi am vrut să aduc acel crez pe care îl rostesc toți israeliții care se roagă lui Dumnezeu la Zidul plângerii. Ei au slova din Deut. 6:4-5: „*Ascultă, Israele! Domnul Dumnezeul nostru este singurul Domn. Să iubești pe Domnul Dumnezeul tău cu toată inima ta, cu tot sufletul tău și cu toată puterea ta*”. Această mezuză este amplasată la fiecare ușă a locuințelor israeliților. Cine intră într-o locuință doar trebuie să se uite în partea dreaptă a ușii și va vedea acea mezuză. Aceasta o poți vedea în fiecare hotel și pretutindeni la ușa casei israeliților este scrisă această slovă. Frați și surori, Dumnezeu ne-

a dăruit acest Cuvânt scris și a făcut din acesta un Cuvânt viu, prin harul Său. Minunat! Noi toți o știm.

Și acest verset îmi atinge inima. În Lc. 12 este scris că Domnul a predicat, a făcut semne și minuni și totuși oamenii n-au crezut mărturia Lui. Dumnezeu poate face lucruri mari, și cine nu poate crede pe acela nici Dumnezeu nu-l poate ajuta. Aceste cuvinte m-au preocupat foarte mult în ultimele zile. M-aș bucura dacă aș putea da totul mai departe așa cum o simt în inima mea. Frați și surori, fiți mai mulțumitori pentru tot ce a făcut Dumnezeu prin harul Său în noi toți: noi să putem primi Cuvântul Său așa cum este scris și vestit. Totul este harul lui Dumnezeu.

Haideți să cuprindem despre ce a fost vorba. Nu doar că Dumnezeu a făcut un început nou în urmă cu 500 de ani. În special în țara noastră, 31 octombrie a fost declarată ca sărbătoare, zi în care toți locuitorii țării vor avea liber și vor sărbători fiindcă se împlinesc 500 de ani de la Reformă. În urmă cu 500 de ani Luther a ținut pe poarta bisericii din Wittenberg cele 95 de teze. Dar ce le-a folosit multora? Ce a urmat tuturor trezirilor? Noi denominațiuni, noi direcții de credință. Dar la sfârșitul timpului de har, noi spunem: acum la sfârșit totul va fi identic cu începutul. Noi trăim acum acest timp al restituirii tuturor lucrurilor care au fost date Bisericii de la început. Noi putem purta și vesti Cuvântul Lui sfânt și scump în toată lumea și să spunem: aceasta este ziua pe care Domnul a făcut-o pentru noi toți, acesta este timpul pe care Dumnezeu l-a hotărât pentru acest scop, ca noi să ascultăm cuvintele pe care El dorește să ni le spună și ni le spune prin harul Său.

Cu privire la Cina Domnului există un număr mare de versete biblice. Versetele principale sunt scrise în 1 Cor. 10 și 1 Cor. 11. Fiecare să se cerceteze pe sine însuși și după aceea să mănânce. Nu să verifice pe altcineva, ci fiecare să se cerceteze pe sine însuși. Haideți să citim aceste versete din 1 Cor. 10:16-17: *„Paharul binecuvântat, pe care-l binecuvântăm, nu este el împărtășirea cu sângele lui Hristos? Pâinea pe care o frângem, nu este ea împărtășirea cu trupul lui Hristos? Având în vedere că este o pâine, noi, care suntem mulți, suntem un trup; căci toți luăm o parte din aceeași pâine”*.

Voi știți, Domnul nostru a vorbit în pilde. El a spus: „*Eu sunt Pâinea vie care s-a coborât din cer*” (Ioan 6:51). Toate cuvintele pe care le-a rostit, le-a spus în pilde. Aici în Cor. 10, apostolul spune: „*Paharul binecuvântat*”. De fapt, este deja un pahar binecuvântat. Gândiți-vă la Avraam, sau la Melhisedec, împăratului Salemului, care a luat pâine și vin, a venit la Avraam și a sărbătorit cina împreună cu el, după marea biruință asupra împăraților care au atacat poporul Israel.

Frați și surori, și noi vom serba biruința Domnului nostru când Domnul va reveni și ne va lua ca să fim împreună cu El la ospățul de nuntă. Noi vom sărbători biruința de la Golgota, ca turmă răscumpărată prin Sângele Lui, ca o turmă botezată cu Duhul Sfânt, ca oameni care au primit onoarea să fie fii și fiice ale lui Dumnezeu. Mă gândesc la noua traducere a bibliei Luther, în care au fost modificate mii de versete; în această traducere nu mai este scris: „nu puneți lumina sub sfeșnic”, ci este scris: „nu puneți lumina sub găleată”. Ei au confectionat o ediție după părerile și închipuirile lor proprii. Cine poate înțelege lucrurile acestea? Unde rămâne respectul față de Dumnezeu și față de Cuvântul Său?

Citim din nou 1 Cor. 10:16-17: „*Paharul binecuvântat, pe care-l binecuvântăm, nu este el împărtășirea cu sângele lui Hristos? Pâinea pe care o frângem, nu este ea împărtășirea cu trupul lui Hristos? Având în vedere că este o pâine...*”. Nu o prescură, o hostie sau o turtă care să fie transformată în trupul lui Hristos! Nu și iarăși nu! Aici este scris: „*Având în vedere că este o pâine, noi, care suntem mulți, suntem un trup; căci toți luăm o parte din aceeași pâine*”.

Așa cum se întâmplă cu grâul care este secerat, măcinat și după aceea se face o pâine, la fel este cu toți credincioșii care trăiesc pe pământ. Noi toți suntem uniți cu Dumnezeu ca să formăm o unitate. Nimeni să nu mai fie ca o persoană individuală, ci noi, ca și Trup al lui Hristos, să formăm o unitate, până când vom putea spune: „*Dacă suferă un mădular întregul trup suferă*”.

Din 1 Cor. 11 citim cuvintele minunate pe care le-a scris Pavel. Începem cu 1 Cor. 11:23-28: „*Căci am primit de la Domnul ce v-am învățat; și anume, că Domnul Isus, în noaptea în care a fost vândut, a luat o pâine. Și, după ce a mulțumit lui Dumnezeu, a frânt-o și a zis:*

«Luați, mâncați; acesta este trupul Meu care se frânge pentru voi; să faceți lucrul acesta spre pomenirea Mea.» Tot astfel, după Cină, a luat paharul și a zis: «Acest pahar este legământul cel nou în sângele Meu; să faceți lucrul acesta spre pomenirea Mea, ori de câte ori veți bea din el.» Pentru că, ori de câte ori mâncați din pâinea aceasta și beți din paharul acesta, vestiți moartea Domnului, până va veni El. De aceea, oricine mănâncă pâinea aceasta sau bea paharul Domnului în chip nevrednic, va fi vinovat de trupul și sângele Domnului. Fiecare să se cerceteze, dar, pe sine însuși și așa să mănânce din pâinea aceasta și să bea din paharul acesta”.

Haideți să facem un cuprins al celor spuse. Domnul cheamă afară pe poporul legământului celui nou pentru ultima dată. Și toți aceia care ascultă glasul Lui vor crede Cuvântul Său, îl vor primi și lor li se va descoperi. Noi accentuăm acest lucru de fiecare dată: „*Strânge-Mi pe poporul Meu. Eu vreau să le vestesc cuvintele Mele*”. Spunem și lucrul acesta. Dumnezeu ne-a dăruit harul, nu ca să rămânem undeva într-o trezire oarecare, nu să ne oprim în trezirea penticostală, ci noi să ne întoarcem la început, să credem așa cum este scris în Scriptură, să acceptăm și să primim totul. De asemenea rămâne în vecii vecilor: cine, pe acest pământ, a primit ceea ce ne-a dăruit Dumnezeu în Isus Hristos, Domnul nostru, prin Golgota, prin Sângele sfânt al Domnului care a fost vărsat pentru noi, acela a primit viața veșnică divină. Noi toți știm că viața este în Sânge. Eu repet acest lucru cu o bucurie foarte mare, în mod deosebit când suntem înaintea Cinei. Pe cât de sigur a fost viața dumnezeiască în sângele dumnezeiesc, pe atât de sigur este aceeași viață veșnică divină în ceata răscumpărată prin Sângele Domnului nostru. Păcatele noastre sunt iertate, zapisul care ne învinuia este rupt, și noi toți Îi putem mulțumi lui Dumnezeu cu inimi mulțumitoare și putem spune: „eu am fost un păcătos care a primit îndurarea lui Dumnezeu”. Dumnezeu Își găsește plăcerea ca să salveze, să dăruiască har și îndurare. Dumnezeu are o bucurie mare că tu și cu mine am venit și am primit oferta Lui. De aceea Domnul nostru a zis: „*vă spun că este multă bucurie în cer pentru un singur păcătos care se pocăiește*” (Lc. 15:7,10).

Duhul lui Dumnezeu să fi lucrat și astăzi într-un mod supranatural astfel ca noi să fim întăriți în și prin credința noastră, să

primim tot ce ne-a spus, ne-a oferit și ne-a dăruit Dumnezeu prin harul Său. Și să avem parte de ceea ce a făcut și face El în acest timp, prin harul Său. Noi suntem veșnic îndatorați cu multe mulțumiri lui Dumnezeu. Toți aceia care ascultă astăzi în toată lumea să fie binecuvântați. Toți din toată lumea să fie binecuvântați, Domnul Dumnezeu să ne binecuvânteze pe toți. Amin.